

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná International Protection Appeals Tribunal (Irsko) dne 16. května 2019 — Paní R.A.T., pan D.S v. Minister for Justice and Equality

(Věc C-385/19)

(2019/C 255/33)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

International Protection Appeals Tribunal

Účastníci původního řízení

Žalobce: Paní R.A.T. a pan D.S.

Žalovaný: Minister for Justice and Equality

Předběžné otázky

- 1) Může se článek 15 směrnice 2013/33/EU ⁽¹⁾ vztahovat na různé kategorie „žadatelů“?
- 2) Jaký druh jednání může vést ke zpoždění přičitatelnému žadateli ve smyslu čl. 15 odst. 1 směrnice 2013/33/EU?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26. června 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu. (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 96).

Žaloba podaná dne 23. května 2019 — Evropská komise v. Maďarsko

(Věc C-400/19)

(2019/C 255/34)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Sipos, A. Lewis a E. Manhaeve, agentes)

Žalovaný: Maďarsko

Návrhová žádání žalobkyně

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Maďarsko neplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 34 Smlouvy o fungování Evropské unie a z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty⁽¹⁾, tím, že omezilo určování prodejních cen zemědělských produktů a potravin, zejména s ohledem na ustanovení § 3 odst. 2 písm. u) mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek vonatkozásában a beszállítókkal szemben alkalmazott tisztességtelen forgalmazói magatartás tilalmáról szóló, 2009. évi XCV. törvény (zákon XCV z roku 2009, kterým se dodavatelům zakazují nekalé obchodní praktiky ve vztahu k zemědělským produktům a potravinám).
- uložil Maďarsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zákon XCV z roku 2009, kterým se dodavatelům zakazují nekalé obchodní praktiky ve vztahu k zemědělským produktům a potravinám (dále jen „zákon z roku 2009“) zavedl zvláštní ustanovení v odvětví ve vztahu ke stanovení minimálních cen dotčených produktů.

Komise má za to, že ustanovení § 3 odst. 2 písm. u) zákona z roku 2009 neodkazuje na charakteristiky zemědělských produktů a potravin, ale výhradně na způsoby jejich prodeje, protože je třeba jej považovat za ustanovení o způsobech prodeje ve smyslu rozsudku Keck a Mithouard (viz rozsudek ze dne 24. listopadu 1993, Keck a Mithouard, spojené věci C-267/91 a C-268/91, EU:C:1993:905). Po analýze účinků tohoto opatření je třeba potvrdit, že je rovnocenné množstevnímu omezení obchodu mezi členskými státy ve smyslu článku 34 SFEU.

Podle názoru Komise ustanovení § 3 odst. 2 písm. u) zákona z roku 2009 ve skutečnosti neovlivňuje stejným způsobem prodej vnitrostátních produktů jako dovezených produktů, a není vhodným, ani přiměřeným opatřením ve vztahu k žádnému z legitimních cílů, které se s ním pojí.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 671).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour du travail de Liège (Belgie) dne 24. května 2019 — LM v. Centre public d'action sociale de Seraing

(Věc C-402/19)

(2019/C 255/35)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour du travail de Liège